

Основни суд у Новом Саду по судији Мирољубу Новићевићу као судији појединцу, уз суделовање записничара Босанчић Маријане, у кривичном предмету против оптуженог [REDACTED] из [REDACTED], [REDACTED], због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 ЗЈРМРС, по оптужном предлогу ОЈТ Нови Сад бр. КТ-2079/11 од 12.04.2011. године, прецизираног поднеском ОЈТ од 26.04.2011. године, након одржаног и закљученог усменог јавног главног претреса дана 28.04.2011. године у присуству заменика ОЈТ у Н. Саду Рунић Томислава, оптужног [REDACTED], његових бранилаца Дабић Милана и Катанић Арсенија адвоката у Новом Саду, те Томић Душана адвоката у Сарајеву, донео је и истог дана јавно објавио следећу

ОПТУЖЕНИ [REDACTED] ЈМБГ: [REDACTED] од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] дев. [REDACTED], рођен [REDACTED] године у [REDACTED], држављанин [REDACTED] и [REDACTED], са завршеним [REDACTED] и [REDACTED] на [REDACTED], [REDACTED], запослен у [REDACTED], из [REDACTED] на радном месту [REDACTED], са пребивалиштем у [REDACTED] ул. [REDACTED] од имовине [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 09.04.2011. године око 12,00 часова у Новом Саду, [REDACTED]
[REDACTED] паркинг простору испред тржног центра [REDACTED] способан да схвати
значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово
извршење, ометао овлашћено службено лице оштећеног [REDACTED] полицијског

службеника МУП-а Републике Србије у обављању послова безбедности односно непосредног физичког обезбеђења личности које је безбедносно штите на тај начин што је након што му се оштећени полицијски службеник [REDACTED] легитимисао, те му саопштио да је на посебном задатку обезбеђења личности те након упозорења да омогући пролаз службеном возилу вербално ометао овлашћено службено лице тако што је викао, а након тога и употребом физичке снаге ометао оштећеног у обављању послова безбедности тако што је пришао возилу у коме се налазила штићена личност, ухватио за горњи део возачевих врата и иста вукао према себи те на тај начин онемогућавао оштећеног да затвори врата и да се безбедно удаљи са службеним возилом у коме је била штићена личност са лица места догађаја, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру РС.

Па га суд применом напред наведеног законског прописа те чл. 4,5 ст. 2,42,45 и 54 КЗ-а, те чл. 356 ЗКП-а **ОСУЂУЈЕ**

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 2 (ДВА) МЕСЕЦА

На основу чл. 63 ст. 1 КЗ-а време [REDACTED] е

На основу чл. 196 ст. 1 ЗКП-а суд оптуженог обавезује да на име судског паушала уплати износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под прегњом принудног извршења, док других трошкова кривичног поступка није било.

Имовинскоправни захтев није испостављен.

Предлог ОЈТ Нови Сад да се оптуженом [REDACTED] изрекне мера безбедности протеривање странца из земље а по чл. 88 КЗ-а **ОДБИЈА СЕ** као неоснован.

Образложење

ОЈТ у Новом Саду је дана 12.04.2011. године подигло оптужни предлог под бр. КТ-2079/11 против оптуженог [REDACTED] из [REDACTED] Х, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 ЗЈРМРС. Дана 26.04.2011. године ОЈТ у Новом Саду је суду доставило поднесак којим је делимично променило чињенични опис оптужног предлога, сада са текстом као у изреци ове пресуде, мењајући правну квалификацију.

Решењем истражног судије Основног суда у Н. Саду бр. КИ-1263/11 од 09.04.2011. године [REDACTED]

Главни претрес је одржан 28.04.2011. године у присуству заменика ОЈТ у Новом Саду, оптуженог [REDACTED], његових бранилаца адвоката Дабић Милана, Катанић Арсенија и Томић Душана, у присуству оштећеног [REDACTED], те сведока [REDACTED] и [REDACTED].

Заменик ОЈТ је до краја главног претреса остао код измењеног оптужног акта те навода и предлога из њега, а у завршној речи је изјавио да сматра да је током доказног поступка доказано да је оптужени починио кривично дело које му се оптужним актом ставља на терет, те је предложио да га суд огласи кривим и казни по закону, те да му продужи меру притвора обзиром да за то постоје још увек законски разлози.

Бранилац оптуженог адвокат Томић Душан је у завршној речи изјавио да спорни догађај види као сплет околности, навео је да је по његовом мишљењу до истог дошло пре свега због погрешног паркирања возила којим је управљао оштећени, да је оштећени поступао као неодговоран возач, да се понашао супротно одредбама Закона о безбедности саобраћаја као и одредбама Закона о полицији пре свега чл. 34 истог закона. Истакао је да је спорну ситуацију својим понашањем изазвао управо сведок оштећени доводећи до конфликта. Навео је да је оптужени сазнао да је сведок оштећени полицијаш тек када се спорни догађај завршио. Изјавио је да имајући у виду све утврђено доказним поступком сматра да оптужени није одговоран, предложио је да суд донесе ослобађајућу пресуду, а такође је предложио да суд оптуженом укине меру притвора.

Бранилац оптуженог адвокат Дабић Милан је у завршној речи изјавио да се у целости придружује завршној речи адвоката Томић Душана а додао је да имајући у виду основни односно прецизнији чињенични опис оптужног акта не види елементе основане сумње па ни кривице на страни оптуженог. Навео је да тужилаштво целокупно оптужење заснива само на једном доказу и то исказу сведока оштећеног при томе наводи да је управо оштећени лице које је изазвало односно допринело развоју ових догађаја. Навео је да оптужени само није могао да истрпи увреде сведока оштећеног и да је због тога реаговао на начин како је то учинио. Бранилац је изнео критички осврт на исказе оба сведока саслушана на главном претресу од 28.04.2011. године по предлогу ОЈТ-а те је навео да на основу свих изведених доказа такође предлага да суд донесе ослобађајућу пресуду а да оптуженом укине притвор јер за то више не постоје разлози.

Оптужени [REDACTED] је своју одбрану изнео у претходном поступку пред истражним судијом овог суда на записнику од 09.04.2011. године, а истоветну одбрану оптужени је изнео и на главном претресу од 28.04.2011. године пред овим судом.

Дакле, оптужени је навео да је 09.04.2011. године био у друштву са супругом [REDACTED] и пријатељем [REDACTED], да су са путничким возилом [REDACTED] којим је управљала његова супруга, дошли испред Тржног центра [REDACTED] тражећи слободан паркинг. Навео је да су се зауставили иза путничког возила марке [REDACTED] крајњом десном саобраћајној траци, те даје поменути [REDACTED] својим положајем био блокирао једно слободно паркинг место. Оптужени је додао да је његова супруга звучним сигналом упозоравала возача [REDACTED] да помери свој аутомобил. Након што је други пут употребила сирену из [REDACTED] је изашао мушкарац и упutio им речи „бежи, бежи, одлази“ и руком показао да се уклоне. Када га је оптужени питао у чему је проблем то лице га је „маршнуло“ и поново рекло да одлазе. Оптужени је даље навео да је он одбио

да се удаљи а поменуто лице му је тражило личну карту на увид. Навео је да је он одбио да покаже личну карту не знајући ко је то поменуто лице, али када му је човек рекао да је полицајац и показао му своју службену легитимацију, и он тада своју личну карту предаје на увид. Даље је навео да је полицајац бележио његове личне податке и потом му вратио личну карту, да се удаљио ка свом возилу а да је он кренуо за њим тражећи сада од полицајца да му се представи именом и презименом и бројем легитимације-значке. Након што му се полицајац представио оптужени изјављује да се вратио ка свом возилу "██████████" док полицајац стартује своје возило и удаљава се. Оптужени је даље навео да је, док му је полицајац видео једну женску особу која је из правца ██████████ сишла низ степенице и ушла у путничко возило ██████████ седејући на задње седиште возила. Оптужени је негирао да је он рукама хватао и повлачио врата возача на путничком возилу ██████████. Додао је да он није знао ко је женска особа која је ушла у возило ██████████ те је негирао да му је полицајац то рекао. Оптужени је навео да се у време одвијања спорног догађаја његова супруга налазила поред њега а да је пријатељ ██████████ био иза њега, те да су сво троје након спорног догађаја отишли у Полицијску управу Нови Сад са намером да пријаве полицајца-возача путничког возила ██████████ због његовог понашања.

На главном претресу оптужени је навео да је запослен у ██████████ као ██████████ за ██████████, да је тренутно ██████████ али да је ██████████ а још је додао да он није имао намеру да врши кривично дело нити да било кога омета у вршењу службене дужности.

Оптужени ██████████ у завршној речи је изјавио да му је јако тешко, да он није имао намеру да врши кривично дело односно да није намеру да никога омета у вршењу службених радњи, да му је сведок оштећени саопштио да је полицајац он би се одмах удаљио, молио је суд да га не враћа у притвор те да му дозволи да на крају овог поступка загрли своје родитеље и супругу.

Суд је након саслушања оптуженог спровео доказни поступак тако што је саслушао као сведока оштећеног ██████████, као сведоке ██████████, ██████████ и ██████████ прочитао је путну исправу издату на име оптуженог од стране МУП-а Р. Српске, прочитао је извештај Министарства правде БИХ од 21.04.2011. године, уверење о држављанству оптуженог ██████████ издато од МУП-а Р. Србије 01.02.2007. године, извршио је увид у фотографије приложене у судски спис на главном претресу од стране браниоца оптуженог, прочитао је извод из КЕ за оптуженог од 09.04.2011. године, па је ценећи све изведене доказе, како сваки појединачно, тако и све доказе у међусобној вези, а ценећи и изнету одбрану оптуженог, утврдио следеће чињенично стање:

ОПТУЖЕНИ ██████████ ЈМБГ: ██████████ од оца ██████████ и мајке ██████████, дев. ██████████ рођен је ██████████ године у ██████████, ██████████ држављанин ██████████ и ██████████ са завршеним ██████████ и ██████████, на радном месту ██████████ са пребивалиштем у ██████████ ул. ██████████ од имовине ██████████

Посл. бр. К-1103/2011

51

[REDACTED]

Оптужени [REDACTED] је запослен у [REDACTED] од [REDACTED]

[REDACTED]

Дана 09.04.2011. године око 12,00 часова у Новом Саду, на Булевару Михајла Пупина, на паркингу простору испред тржног центра [REDACTED] способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, ометао овлашћено службено лице оштећеног [REDACTED] полицијског службеника МУП-а Републике Србије у обављању послова безбедности односно непосредног физичког обезбеђења личности које је безбедносно штите на тај начин што је након што му се оштећени полицијски службеник [REDACTED] легитимисао, те му саопштио да је на посебном задатку обезбеђења личности те након упозорења да омогући пролаз службеном возилу вербално ометао овлашћено службено лице тако што је викао, а након тога и употребом физичке снаге ометао оштећеног у обављању послова безбедности тако што је пришао возилу у коме се налазила штитељна личност, ухватио за горњи део возачевих врата и иста вукао према себи те на тај начин онемогућавао оштећеног да затвори врата и да се безбедно удаљи са службеним возилом у коме је била штитељна личност са лица места догађаја, а био је свестан да је његово дело забрањено.

Предње чињенично стање суд је утврдио следом изведених доказа.

Тако је личне, имовинске и породичне прилике оптуженог суд утврдио на основу података које је оптужени сам изнео о себи, а које је суд прихватио као тачне немајући разлога да у њих сумња.

[REDACTED]

Ове писмене доказе суд је прихватио оценивши их као веродостојне и меродавне будући да су издати од надлежних органа а које чињенице сем тога, током кривичног поступка нису оспораване.

Да се спорни догађај одиграо у време и на месту како је то и наведено у изреци ове пресуде суд је утврдио на основу изнете одбране оптуженог [REDACTED], исказа сведока оштећеног [REDACTED] те исказа сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], ценећи да сви они о овим чињеницама говоре усаглашено и истоветно. С тога је суд у овом делу и изнету одбрану оптуженог као и исказе сведока у целости прихватио.

Чињенице о начину на који се спорни догађај десно суд је утврдио делимично на основу одбране оптуженог [REDACTED] и исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] те на основу у целости прихваћених исказа сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED]

Сведок оштећени [REDACTED] је свој исказ изнео у претходном поступку а код таквог исказа остао је и на главном претресу од 28.04.2011. године. Навео је да је запослен у МУП-у Р. Србије, ПУ Нови Сад – ПИ СДИ на пословима обезбеђивања лица које се безбедоносно штите. Навео је да је 09.04.2011. године дошао моторним возилом марке [REDACTED] црвене боје рег. ознаке [REDACTED] ред тржни центар [REDACTED] ул. Бул Михајла Пупина а по позиву Републичког јавног тужиоца. Навео је да је возило паркирао испред тржног центра на коловозној траци заградивши једно слободно паркинг место те да је то учинио из безбедоносних разлога ради безбедног приступа возилу штитењеног лица. наведено је даље да се иза његовог возила паркирало једно црно возило марке [REDACTED] које му је у неколико наврата свирало. Он је тада изашао из возила и једном мушком лицу које је изашло из црвеног возила упутно речи „зашто свирате, ово је службени ауто, ја сам [REDACTED] само да уведем госпођу тужиоца“. Даље наводи да му се та мушка особа обратила речима негодујући „каква полиција, какав службени ауто, цивилне таблице“. Оштећени наводи да се тада легитимисао поменутом лицу а потом од њега тражио личну карту на увид. Када је добио личну карту забележио је податке тог лица а како је у међувремену штитењено лице ушло у возило и он је кренуо ка вратима возача са намером да се удаљи са лица места. Наводи да је тада за њих дошла и поменута мушка особа да је хватала рукама горњи део његових врата и вукла ка себи недозвољавајући му да затвори врата. Та особа је тражила од њега име и презиме те је он и рекао да се зове [REDACTED]. Како је та особа и даље држала врата возила он је искорачио левом ногом ка асфалту упутивши лицу речи „добио си податке, склони се од аута“. Након тога то лице се склонило а он је са возилом и штитењеним лицем напустио лице места. Овај сведок оштећени је негирао да је мушкарцу који му је пришао упутно ружне речи па ни реч „марш“. Сведок оштећени је на крају навео да је он спорном приликом био на службеном задатку и да је по његовом мишљењу поступао најбрже и најадекватније обзиром на задатак који је имао и штитењено лице које је обезбеђивао.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку који није мењала ни на главном претресу навела да је 09.04.2011. године управљала путничким возилом „[REDACTED]“ регистарских ознака [REDACTED], да су са њом у возилу били њен супруг овде оптужени [REDACTED] и пријатељ [REDACTED] да су возило зауставили испред тржног центра [REDACTED] тражећи паркинг, да су видели једно слободно паркинг место коме је приступ био затворен због паркираног возила [REDACTED] црвене боје у десној коловозној траци. Навела је да је звучним сигналом она као возач упозоравала возача црвеног [REDACTED] да се помери, да је из тог возила изашао човек машући рукама и упућујући им речи „марш одатле, склањај се“. Из њиховог возила изашао је оптужени [REDACTED] кога је возач [REDACTED] поново упозорио да се удаље што је њен супруг одбио говорећи да само желе да се паркирају. Возач [REDACTED] је од оптуженог тражио личну карту оптужени је то одбио да учини након чега је возач [REDACTED] рекао да је он полицајац, извадио службену легитимацију и показао оптуженом. Након тога оптужени је предао личну карту на увид а возач [REDACTED] је извршио бележење његових личних података. Сведокиња је навела да је возач [REDACTED] након узимања личних података од оптуженог рекао да ће оптужени добити пријаву, а да за време док је бележио податке од оптуженог у возило [REDACTED] јесте ушла једна жена за коју она није знала ко је. Навела је да се возач [REDACTED] након легитимисања удаљио ка свом возилу а да су оптужени и она ишли за њим тражећи од њега његове личне и службене податке. Изјавила је да не може да се изјасни да ли је оптужени рукама држао врата возача возила [REDACTED] али да мисли да он то није учинио јер је она била ближа вратима односно возачу [REDACTED]. На главном претресу од 28.04.2011. године сведок је исказ допунила тврдећи да њен супруг оптужени [REDACTED] није рукама држао врата црвеног возила марке [REDACTED] већ да је то учинила она.

Сведок [REDACTED] је свој исказ дао у претходном поступку пред истражним судијом а такође и на записнику о главном претресу од 28.04.2011. године. он у свом исказу догађај описује идентично као и сведок [REDACTED] с тим што наводи да је догађај све до момента када возач црвеног [REDACTED] узима податке од оптуженог [REDACTED] он као и сведок [REDACTED], посматрао из возила [REDACTED]. Након тога њих обоје су изашли, те је он преостале догађаје непосредно опажао изван возила. Наводи да он није чуо када је возач црвеног [REDACTED] саопштио своје име и презиме али да су му то касније пренели оптужени и сведок [REDACTED]. Такође је навео да оптужени [REDACTED] није хватао врата возача црвеног возила Пасат, те да оптужени није изговорно ни једну ружну реч возачу возила [REDACTED]. На главном претресу овај сведок је додатно изјавио да мисли да је спорном приликом оптужени [REDACTED] са оштећеним – возачем црвеног возила [REDACTED] комуницирао уобичајеним тоном с тим што је навео да је по његовом мишљењу уобичајени тон говора оптуженог мало јачи.

Сведок [REDACTED] је на главном претресу изјавила да је 09.04.2011. године у суботу око 12 часова била у друштву колегинице Републичког јавног тужиоца. Навела је да су изашле из тржног центра [REDACTED] та је Републички јавни тужилац кренуо низ степенице према свом возилу док је остала на платоу испред Базара са намером да крене десно. Навела је да је видела паркирано службено црвено возило и радника обезбеђења како отвара задња врата ради уласка њене колегинице. Навела је да је чула гатаму и видела једно лице мушку особу, повисоку млађег доба. Није најбоље чула али је регистровала речи са примедбама око начина паркирања црвеног возила. Додала је да ју је ова бука и задржала да се не удаљи тамо где је кренула већ да сачека и види шта се дешава. Сведок је даље навела да је видела возача службеног возила како се легитимише показујући службену легитимацију те да је чула речи другог мушког лица отприлике садржаја „какав си ти полицајац, какво је то службено возило, какве су то таблице?“ и слично. Сведок даље наводи да је видела да је возач службеног возила нешто бележио у свој нотес а да му је друга мушка особа предала своју легитимацију. Такође је навела да је иза црвеног возила било паркирано једно црно возило из кога су изашле две особе мушка особа која је стојала уз возило и једна женска особа која је такође нешто коментарисала у вези паркирања а затим извадила фотоапарат и фотографисала црвено путничко возило. Сведок је даље навела да када је мислила да се овај догађај окончао и када је возач црвеног возила ушао у своје возило, да је опазила другу помињану мушку особу како прилази вратима возача црвеног возила, хвата та врата рукама и вуче их да се не затворе. Наводи да мисли да је чула да та мушка особа од возача црвеног возила захтева да му каже име и презиме. Сведок је још додала да је када је кренула да се удаљи поред ње прошао помињани мушкарац са женом и мушкарцем који су накнадно изашли из црног возила и да је чула део разговора где говоре да иду да пријаве возача црвеног возила пре него што он стигне да пријави њих.

По оцени суда неспорно је да се путничко моторно возило [REDACTED] у коме се налазио оптужени са супругом и пријатељем паркирало иза путничког возила марке [REDACTED] у коме се налазио оштећени [REDACTED], да је супруга оптуженог звучном сиреном свог возила сигнализирала возачу путничког возила „Пасат“, да је између оптуженог и сведока оштећеног првобитно дошло до вербалног контакта, а потом и до вербалног конфликта, да се оштећени легитимисао као полицајац, да је он тражењем личне карте извршио легитимисање оптуженог при томе записујућу његове личне податке, те да је на захтев оптуженог и оштећени саопштио оптуженом своје име и презиме.

У овом делу спорни догађај, и оптужени и сви сведоци описују на идентичан начин, па је и ове чињенице суд прихватио као неспорне.

Чињенице да је сведок оштећени [REDACTED] спорном приликом, као полицијски службеним МУП-а Р. Србије, запослен у ПУ Нови Сад, вршио службену дужност обављајући послове обезбеђивања Републичког јавног тужиоца као штитеног лица, суд је утврдио на основу исказа сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED], а које исказе је суд прихватио као јасне, убедљиве и усаглашене.

Да је спорном приликом оптужени [REDACTED] ометао оштећеног [REDACTED] у вршењу службене дужности обезбеђивање штитеног лица, тако што је и пре и након што му се оштећени легитимисао службеном легитимацијом, викао и галамнио, а потом спречавао оштећеног да се са аутомобилом у коме се налазила штитена личност удаљи са лица места тако што је ухватио рукама за врата возача, иста повлачно према себи недозвољавајући да се иста затворе, суд је утврдио на основу исказа сведока оштећеног [REDACTED] и исказа сведока [REDACTED].

Наиме, оба ова сведока, овај део догађаја описују на идентичан начин, они по оцени суда сведоче јасно и уверљиво, сведок оштећени радње оптуженог уочава из непосредне близине, док сведок [REDACTED] догађај који описује запажа са удаљености али из положаја који јој омогућава адекватно виђење и опажање. Сведок оштећени даје идентичан исказ и у претходном поступку и на главном претресу мењајући такав исказ, док сведок [REDACTED] сведочи јасно и убедљиво, детаље описује логично и у реалним границама својих запажања.

Из побројаних разлога суд је поверовао исказима сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED] те их је као такве у целости прихватио.

Суд је прихватио и исказ сведока оштећеног [REDACTED] у делу где он тврди да је оптуженом [REDACTED], саопштавајући му да је полицајац и легитимизујући се, саопштио „да у кола треба да уђе тужилац“. По оцени суда овакав исказ сведока оштећеног је уверљив јер је логично да полицајац, оптуженом који виче и негодује, стави до знања да је на службеном задатку, а да при томе не саопштава комплетну функцију штитене личности нити име и презиме те личности. Суд је овакву реакцију оштећеног [REDACTED] оценио као сасвим уверљиву и нормалну, те није имао разлога да у њу не поверује.

Суд није прихватио одбрану оптуженог [REDACTED] у делу где он негира да је спорном приликом викао и где негира да је рукама хватао и повлачио врата возача возила [REDACTED] спречавајући тако оштећеног да се удаљи са лица места. Суд је оваквог мишљење јер је одбрана оптуженог у овом делу у супротности са прихваћеним исказима сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED] а сем тога суд је ценио да оптужени има разлоге да износи овакву одбрану јер му је намера да на овакав начин избегне, или бар умањи своју кривичну одговорност.

Такође, суд није прихватио ни исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] у деловима где они тврде да оптужени није хватао и повлачио рукама врата возила [REDACTED] у коме је седео оштећени, односно у деловима исказа где наводе да приликом спорног догађаја оптужени [REDACTED] није викао јер он уобичајено гласно говори. Наиме, суд овакве исказе сведока није прихватио јер су и они у супротности са од суда прихваћеним исказима сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Сем тога, суд је овакве исказе сведока оценио као неискрене и дате од лица која су заинтересована да помогну оптуженом у избегавању кривичне одговорности. Исказ сведока [REDACTED] суд је додатно ценио као неуверљив и дат изразито емотивно, са намером да помогне оптуженом као свом супругу у избегавању кривичне одговорности.

Фотографије које је на главном претресу у судски спис приложио бранилац оптуженог, суд је ценио као илустративан приказ локације где се у ранијем периоду спорни догађај десио.

Суд међутим овим фотографијама није придао другу важност нити значај ценећи временску дистанцу фотографисања (према наводима браниоца фотографије су сачињене 12.04.2011. године) у односу на спорни догађај од 09.04.2011. године, ценећи да су фотографије сачињене од стране једног од бранилаца оптуженог, те посебно ценећи да садржај фотографија не представља верну и аутентичну слику места када се сам догађај десио са свим саобраћајним, просторним и другим околностима.

Урачуњљивост оптуженог [REDACTED] током целог кривичног поступка није довођена у питање, па је и суд закључно да је он у време извршења кривичног дела био урачуњљив.

По оцени суда оптужени [REDACTED] је у време извршења кривичног дела био свестан свог дела и његове забрањености и хтео је његово извршење.

Наиме, оптужени је са виком и физичким сметањем оштећеног у обављању службене дужности, наставио и након што му се оптужени представио као полицајац и показао му своју службену легитимацију. Закључак суда је да оптужени објективно није имао разлога за оваквим понашањем. Чак иако је оптужени имао примедбе на понашање оштећеног као полицајца и имао намеру за покретањем одређеног поступка против оштећеног, свакако су му били доступни подаци о возилу, са регистарских таблица-ознака путничког возила марке [REDACTED] које возило је сем тога спорном приликом супруга оптуженог и фотографисала. Додатно, [REDACTED] оптужени је знао какво је примерено и адекватно понашање у оваквим приликама, али се он тако није понео.

Суд није прихватио наводе бранилаца оптуженог [REDACTED] а изнете у завршној речи у којима они истичу да је оштећени [REDACTED] допринео спорном догађају понашајући се супротно одредбама Закона о безбедности саобраћаја, односно супротно одредбама прописаним у чл. 34 Закона о полицији. Наиме, суд је мишљења да оштећени није повредио одредбе Закона о безбедности саобраћаја паркирањем возила на начин како је то учинио у ул. Бул. Михајла Пупина у Н. Саду, обзиром да се налазио на службеном задатку обезбеђивања штићене личности те да је из објективних безбедоносних разлога возило паркирао онако како је то учинио. У сваком случају чак и да је повредио одредбе Закона о безбедности саобраћаја постоји поступак и процедура којој подлеже и сам оштећени али у сваком случају није оптужени тај који на то треба да реагује поготово не на начин како је то оптужени Нешић Ненад и учинио. Суд такође сматра да оштећени није повредио одредбе чл. 34 Закона о полицији. Наиме, тачно је да у ставу 1 тог члана стоји да овлашћено службено лице пре почетка службене радње треба да се легитимише показивањем службене значке и легитимације, међутим у ставу 2 и у ставу 3 истог члана прописани су изузеци када се легитимисање службеног лица може извршити и у току саме радње односно и након извршене радње. Како је оштећени [REDACTED] оптуженом [REDACTED] показао своју полицијску легитимацију са значком а касније му се и представио именом и презименом то суд не сматра да је он прекршио одредбе чл. 34 Закона о полицији.

На основу укупно утврђеног чињеничног стања суд је мишљења да су се у радњама оптуженог [REDACTED] стекли сви елементи кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одражавања јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 ЗЈРМРС. На основу изведеног доказног поступка несумњиво је утврђено да је оптужени [REDACTED] дана 09.04.2011. године у Новом Саду у ул.

бул. Михајла Пупина, испред тржни центар [REDACTED] виком и употребом физичке снаге ометао овлашћено служено лице оштећеног [REDACTED] у обављању службених послова обезбеђења штићеног лица, при чему је по оцени суда оптужени био потпуно урачунаљив, а како је поступао са директним умишљајем, то га је суд огласио кривично одговорним.

При одмеравању кривичне санкције оптуженом суд је на његовој страни ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности.

Тако је као олакшавајуће околности суд ценио коректно држање оптуженог пред судом, чињеницу да се ради о [REDACTED] и очекује рођење детета, да оштећени према њему није испоставио имовинскоправни захтев.

[REDACTED] дакле за [REDACTED] Доносећи одлуку о кривичном санкцији за оптуженог, суд је исту одмеравао и ценио да ралјама оптуженог није дошло до тежих и неотклоњивих последица, али у светлу његовог ранијег живота у смислу радно-правног карактера – дисциплинских поступака, суспензије са посла и слично.

С тога је суд за почињено кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 ЗЈРМРС оптуженог осудно на безусловну казну затвора, коју казну је, ценио истакнуте олакшавајуће околности као нарочито олакшавајуће ублажио, те га је осудио на казну затвора у трајању од два месеца. Истовремено суд је одредио да се време које оптужени буде провео у притвору има урачунати у изречену казну затвора.

Својим решењем [REDACTED] д 28.04.2011. године суд је оптуженом [REDACTED] 446 ст. 9 у вези са чл. 436 ст. 1 тачка 1 ЗКП-а,

Суд је одбио предлог ОЈТ у Н. Саду да се оптуженом изрекне мера безбедности протеривање странца из земље по чл. 88 КЗ-а. Овај предлог је суд оценио као неоснован, обзиром на чињеницу да оптужени има држављанство Р. Србије, што је као неспорно утврђено читањем решења МУП-а Р. Србије од 21.02.2007. године које је приложено у судски спис.

Имовинскоправни захтев према оптуженом није испостављен.

Записничар
Маријана Босанчић

СУДИЈА
МИРОЉУБ НОВИЋЕВИЋ с.р.
з.п.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 (осам) дана од дана пријема писменог отправка исте, Апелационом суду у Н. Саду, а путем овог суда.